

Phe Tả Hoảng Sợ khi Thấy Thành Tượng Cấp Tiến của Họ Mamdani Thất Bại ở New York

Liz Peek / Hướng Dương dịch

[Leftists terrified as their progressive poster child Mamdani fails in New York](#)

Như một người cha tự hào, Thượng nghị sĩ phe độc lập Bernie Sanders mới đây đã cổ vũ trên mạng xã hội tài năng quản lý ngân sách thành phố New York của Zohran Mamdani. Ông hết lời ca ngợi trên X: *“Hoan hô Thị trưởng Mamdani. Ông ta đã thừa hưởng một khoản thâm hụt ngân sách khổng lồ, đã xóa được khoản thâm hụt đó mà còn đầu tư được vào các chương trình chăm sóc trẻ em, phát triển nhà cửa và phát triển hạ tầng cơ sở của thành phố.”*

Vị thị trưởng trẻ tuổi, không những đã trơ trên nói rằng mình đã thành công mà còn khoe khoang thêm nhiều điều khác. Ngôi sao này đăng trên mạng xã hội: *“Khi chúng tôi nhậm chức, chúng tôi đã phát hiện ra khoản thâm hụt ngân sách 12 tỷ đô la. Hôm nay, tôi tự hào nói rằng chúng tôi đã xóa nó hoàn toàn. Mà chúng tôi đã không lấp đầy lỗ hổng đó bằng tiền bóc lột sức người lao động.”*

Nhưng cả Sanders lẫn Mamdani đều đã biết rõ đâu là sự thật. Cả hai đều biết rằng cái ngân sách ăn mày đưa ra chỉ là một mớ giấy lộn ghi ghép những khoản tiết kiệm giả tạo do việc hoãn các ngân khoản cần thanh toán, và các khoản thuế và lệ phí được tạo ra vội vã, ngay7n sách này sẽ làm tổn hại tầng lớp lao động sống ở New York, chưa nói đến khoản tiền cứu cấp khổng lồ 4 tỷ đô la dành cho Thống đốc Kathy Hochul (thuộc Đảng Dân chủ).

Nhân tiện nói luôn, luật pháp đòi hỏi rằng ngân sách của thành phố phải cân bằng; không ai có thể được tán thưởng chỉ vì đã tuân thủ luật pháp, nhất là khi tuân thủ bằng những biện pháp giống như dùng kẹo cao su và lười mắt gà. Không có thành tựu nào gán cho Mamdani là có thật; không một biện pháp nào là bền vững, và chắc chắn không có gì xứng đáng với những lời tán dương dồn dập từ phe tả, như Sanders chẳng hạn, những kẻ đang có lý do để hoảng sợ vì vị thị trưởng trẻ tuổi theo chủ nghĩa xã hội này đã thất bại ngay từ bước đầu.

Mới tại chức được có 100 ngày mà tỷ lệ người ủng hộ của Mamdani đã sụt xuống dưới cả mức của người tiền nhiệm, Eric Adams. Có lẽ đó là tại ông đã, vì ý thức hệ, quyết định để 18 người chết công trên vỉa hè. Có lẽ đó là vì ông đã ve vãn những tên chống Do Thái như Hasan Piker. Dù sao đi nữa thì chỉ mới sau vài tháng nhậm chức mà mức dân cư ở New York "hài lòng" về hiệu quả làm việc của Mamdani chỉ còn 30%. Những người theo chủ nghĩa xã hội dân chủ đang bắt đầu hoang mang; Mamdani là hình mẫu lý tưởng của họ, và họ đang cầu nguyện rằng nhiệm kỳ thị trưởng của ông sẽ không trở thành một thảm họa như nhiều người đã dự đoán.

Những kẻ ủng hộ Mamdani còn hy vọng rằng không ai bóc sâu vào ngân sách của thị trưởng. mà nếu họ có làm vậy thì họ sẽ cũng chỉ đi tới kết luận mà kiểm tra viên của thành phố Mark Levine đã đưa ra. Mark Levine là người đã viết rằng ngân sách của Mamdani đã không kể tới việc *“chính quyền thành phố vẫn cứ chi tiêu nhiều hơn số ngân khoản đã thu nhập, ngay cả trong một năm có mức thu ngân kỷ lục”*. Giống như lời của một ủy viên đảng Dân chủ đã nói với tờ New York Post, *“Ngân sách của Mamdani chẳng khác nào đôi môi của Kim Kardashian”*.

Trong một bản tuyên bố, Levine bày tỏ sự nhẹ nhõm khi thấy Mamdani đã không làm theo lời đe dọa tăng thuế bất động sản lên 9,5% của ông – một đề nghị đã khiến cả thành phố tức giận. Nhưng ông nói rằng ngân sách chạy chủ yếu là vì Hochul đã nhượng bộ vì sợ cánh tả không ủng hộ bà ta trong cuộc bầu cử tháng 11. Để tự cứu vãn bản thân, Hochul đã tìm mọi cách để lấp đầy lỗ hổng trong ngân sách. Đó là lối làm chính trị tại New York – trì hoãn những việc phải làm và hy vọng không phải chịu trách nhiệm khi những hóa đơn không thể tránh khỏi ập đến.

Nhưng suy luận chính trị và ý tưởng viễn vông không thể hàn gắn được những lỗi lầm xảy ra tại thành phố New York. Levine viết rằng, những bản đề nghị của Mamdani “không giải quyết những mất cân bằng sâu sắc về cấu trúc trong ngân sách của Thành phố”. Ông viện dẫn những “lỗ hổng trong ngân sách của những năm kế tiếp” – thiếu hụt 7,1 tỷ đô la thu thuế năm 2028, dự kiến còn thiếu hụt tới 9,8 tỷ đô la vào năm 2030.

Tức là, thiếu hụt ngân sách sẽ chỉ ngày càng trầm trọng hơn và cần tới những khoản tiền tiếp cứu lớn hơn. Nói cho đúng ra, ngay cả những dự tính của Mamdani cho năm tới cũng có thể coi là quá lạc quan. Chúng ta thử tìm hiểu xem: Điển hình khoản tiết kiệm trong ngân sách theo ông tính là 94 triệu đô la, số tiền này có là nhờ “chấm dứt hợp đồng với tư nhân vì nhân viên thành phố làm việc đã có thành quả hơn”. Chúng ta còn nhớ mới đây khi đến Sở Giao thông Vận tải, hay cố gọi 311 để thông báo một chuyện không khẩn cấp, các nhân viên thành phố tỏ ra không hiệu quả cho lắm. Với mỗi quan hệ thân thiết của Đảng Dân chủ với các công đoàn của nhân viên nhà nước, người ta có thể cho rằng công việc đã được giao cho tư nhân là vì không có cách nào làm khác hơn. Điều tương tự cũng có thể nói về số tiền 368 triệu đô la mà Mamdani dự kiến thu được bằng cách “làm cho các dịch vụ công cộng có hiệu quả hơn”, hoặc số tiền gần 1 tỷ đô la mà ông tính sẽ tiết kiệm được nhờ “chính xác ước tính các khoản chi tiêu”.

Về lâu về dài phỏng đoán chi tiêu thậm chí còn đen tối hơn nữa. Chi tiêu của thành phố dự kiến sẽ tăng nhanh chóng lên tới 28% trong giai đoạn từ 2025 đến 2030. Những hợp đồng với các công đoàn lớn, kể cả với cảnh sát và lính cứu hỏa, đã mãn hạn vào tháng 7 năm 2025, đang trong trình chờ để được gia hạn. Khi thương lượng lại các hợp đồng đó, nếu có mục tăng lương quá mức 1,25% như ngân sách đã dự kiến cho mỗi năm thì cần có thêm tiền trong ngân sách vì thành phố không có sẵn ngân khoản. Và thành phố gần như chắc chắn sẽ phải tăng lương cao hơn mức 1.25% đó.

Lẽ dĩ nhiên, không phải cứ muốn lấp hố thủng trong ngân sách là chỉ cần cắt giảm những chi tiêu nhằm nhí. Doanh thu mong đợi từ món thuế đánh vào căn nhà ở thứ hai của Mamdani gần như chắc chắn sẽ không đạt được mức 500 triệu đô la theo như ngân sách đã dự kiến. Levine không lạc quan về món trừ hoạch này, ông biện hộ rằng “những thay đổi về cách cư xử của con người” có thể làm cho việc thu tiền thuế này giới hạn ở mức tối đa là 380 triệu đô la.

“Những thay đổi về cách cư xử của con người” — ai cũng biết khi những nhà giàu, khi bực mình vì bị Mamdani và đồng bọn nhắm thu thêm thuế, sẽ bán căn nhà của họ đi. Tương tự, chuyện rắc rối do việc thu thêm thuế nhà đất đã từng xảy ra tại Anh Quốc và Canada; New York có lẽ rồi cũng như thế thôi.

Thị trường cũng đã tăng lệ phí của các dịch vụ xe cấp cứu và cấp cứu y tế, đồng thời phạt những người chạy xe trong làn đường dành cho xe buýt. Những lệ phí đó đổ lên đầu tất cả mọi người sống tại New York chứ không chỉ riêng những “đại gia”. Trớ trêu thay, Mamdani còn tăng cả lệ phí mua súng lục, thứ hàng có thể nhiều người đang cần mua. Tại sao vậy, tôi tự hỏi?

Nói cho ngay, Mamdani đáng được chúng ta thương cảm. Ông ta phải gánh chịu hậu quả của hàng mấy chục năm chi tiêu quá mức, của những ngân khoản ưu đãi vô lý dành cho các công đoàn công chức nhà nước và những phúc lợi nặng nề dành cho người dân New York mà thành phố không thể chịu nổi. Nhưng chúng ta chỉ cần biết rằng ngân sách 125 tỷ đô la dành cho thành phố New York lớn hơn ngân khoản 115 tỷ đô la mà cả tiểu bang Florida sẽ dự kiến chi tiêu trong năm nay. Mà thành phố New York chỉ có 8,5 triệu người trong khi tiểu bang Florida có 23,6 triệu.

New York đang có vấn đề, và những tính toán điên rồ mới nhất này chỉ làm tình hình tồi tệ thêm mà thôi.

Liz Peek trước đây làm cho công ty chứng khoán lớn Wertheim and Company tại Wall Street.